

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16C/515/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115227604
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115227604.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: F.H. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H., S.. Y. X, o zaplatenie 196,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 150 Eur odo dňa 08. 12. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 76,62 %.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 72,56 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, ako právny nástupca spoločnosti Quatro, a. s., z titulu zlúčenia) sa svojou žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 13. 11. 2015 domáhal zaplatenia sumy 196,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 08. 12. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 27. 06. 2012 zmluvu o pôžičke, evidenčné číslo XXXXXXXX, na základe ktorej poskytoval žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky 197,80 Eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 8,13 Eur. Do dňa 11. 11. 2015 uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 8,20 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 28. 11. 2012 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do 11. 11. 2015 žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 196,85 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania. Súčasťou žaloby žalobcu bola zmluva o pôžičke, podmienky k zmluve o pôžičke, predžalobná upomienka, fotokópia závädy v doručení a prehľad splátok a úhrad.

3. Uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 16C/515/2015-33 zo dňa 02. 12. 2016, súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje pôvodný žalobca - Consumer Finance Holding, a. s, Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, a na jeho miesto vstupuje ako žalobca

spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154 (v čase vydania rozsudku Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 12. 2016.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 23. 09. 2016, k tejto sa nevyjadril.

5. Podľa § 297 písm. b) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä zmluvou o pôžičke, podmienkami k zmluve o pôžičke, predžalobnou upomienkou, fotokópiou obálky z č. I. 6, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávok, rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 16C/515/2015-38 zo dňa 08. 12. 2016, opravným uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 16C/515/2015-48 zo dňa 27. 01. 2017, uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 9Co/74/2017-60 zo dňa 23. 01. 2018, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok) a žalovaný uzatvorili dňa 27. 06. 2012 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 150 Eur (celková suma pôžičky 189,60 Eur mínus celkové náklady spotrebiteľa 39,60 Eur), pričom žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovo sumu 189,60 Eur s poistením 195,12 Eur, pri výške mesačnej splátky 7,90 Eur s poistením 8,13 Eur a počte splátok 24. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 26,32 %, RPMN vo výške 26,32 % a priemerná RPMN vo výške 45,23 %. Konečná splatnosť bola uvedená spôsobom „6/2014“. Žalovaný na uvedenú zmluvu nič neplnil, keď zaplatil iba akontáciu v sume 8,20 Eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28. 11. 2012 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného, aby do 3 dní od doručenia upomienky uhradil istinu vo výške 198,36 Eur. Upomienka bola na pošte uložená dňa 04. 12. 2012, túto si žalovaný neprevzal v odbernej lehote. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 04. 2012 bola pohľadávka postúpená zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.

10. Okresný súd Trnava vydal dňa 08. 12. 2016 rozsudok, č. k. 16C/515/2015-38, v spojení s opravným uznesením, č. k. 16C/515/2015-47 zo dňa 27. 01. 2017, ktorým žalobu zamietol a súčasne rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal žalobca odvolanie a súčasne navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 27 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 27 Eur od 08. 12. 2012 do zaplatenia z titulu uplatnenej zmluvnej pokuty za omeškanie s platením úverových splátok zastavil.

11. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením, č. k. 9Co/74/2017-60 zo dňa 23. 01. 2018, pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 27 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 27 Eur od 08. 12. 2012 do zaplatenia a v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil. Vo zvyšnej zamietajúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 03. 2018.

12. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právny názorom odvolacieho súdu.

13. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

14. Krajský súd v Trnave v odôvodnení vyššie uvedeného uznesenia uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie, súd pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CP), bude zastupovať v zmysle uvedených intencií, teda pre prípad skutočnej relevantnosti dôvodu zamietnutia žaloby z dôvodu jej premlčania, za tým účelom doplniť dokazovanie, pričom rozhodnutie odôvodní súladne s § 220 CSP. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa (ohľadom nespĺnenia podmienok na postup podľa § 297 CSP), už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), nakoľko nesprávne rozhodnutie s nutnosťou jeho zrušenia zakladá povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

15. Podľa § 488 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

16. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

19. Podľa § 658 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

30. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná len sčasti.

32. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Zákona č. 129/2010 Z. z. a Zákona č. 250/2007 Z. z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

33. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytoval žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 300,48 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje

povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 7,90 Eur s poistením 8,13 Eur bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený zrozumiteľne, pretože nie je zjavné, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá. Súd poukazuje tiež na nesprávne vypočítanú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je v zmluve o pôžičke uvedená ako 26,32 %. Podľa výpočtu vykonaného súdom pri výške poskytnutej pôžičky 150 Eur, počte splátok 24 a mesačnej splátky vo výške 7,90 Eur sa ročná percentuálna miera nákladov rovná 26 %-ám, a pri výške poskytnutej pôžičky 150 Eur, počte splátok 24 a mesačnej splátky vo výške 8,13 Eur s poistením sa ročná percentuálna miera nákladov rovná 29,79 %-ám.

34. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný z poskytnutej pôžičky vo výške 150 Eur nič uhradil (keď uhradil iba akontáciu vo výške 8,20 Eur, ktorá do sumy pôžičky nespadá), súd mu vo výroku I. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celú sumu poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 150 Eur.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 08. 12. 2012, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 07. 12. 2012, keďže žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie zostávajúcej časti pôžičky do troch dní odo dňa doručenia výzvy zo dňa 28. 11. 2012, ktorá bola žalovanému doručená dňa 04. 12. 2012. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 08. 12. 2012. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 150 Eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 08. 12. 2012, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,75 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % (8 + 0,75 %) ročne zo sumy 150 Eur od 08. 12. 2012 do zaplatenia.

38. Súd ďalej musí uviesť, že v súvislosti s rozhodnutím odvolacieho súdu sa predmet konania ustálil na istine vo výške 169,85 Eur a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 169,85 Eur od 08. 12. 2012 do zaplatenia. Vzhľadom k uvedenému súd vo zvyšnej časti žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol, a to v časti istiny vo výške 19,85 Eur (t. j. 169,85 Eur - 150 Eur) a k tomu prislúchajúceho uplatneného príslušenstva.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 150 Eur s príslušenstvom, keď žalobca si uplatňoval sumu 169,85 Eur (196,85 Eur - 27 Eur). V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 88,31 % (t. j. $150 \times 100 / 169,85$) a hrubý úspech žalovaného 11,69 % ($100 - 88,31$), teda čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 76,62 % ($88,31 - 11,69$). Súd potom prevažne úspešnému žalobcovi priznal vo výroku III. rozsudku nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 76,62 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

44. O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 72,56 %, keď hrubý úspech žalovaného predstavuje 13,72 % ($27 \times 100 / 196,85$) a hrubý úspech žalobcu 86,28 % ($100 - 13,72$), teda čistý úspech žalobcu čini 72,56 % ($86,28 - 13,72$).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.